

ಮಗಳ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೀ ಮಲಗಿ ಅವಳನ್ನು ಎದೆಗೆವುಚಿಸೊಂಡು ಹಣೆಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಳು.
ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸಂಜನಾಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಂದಿತಾಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

“ಇದೇನೇ ಸಂಜನಾ ಇವತ್ತೆ ನೀನು ರಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು
ನಿನ್ನೆಯ ವಿಚಾರ? ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಬಳ್ಳ.

ಸಂಜನಾಳಿಂದ ತಕ್ಕಣಿವೇ ಬಂತು ಉತ್ತರ, “ವಿಶ್ವೇದನ.”

ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ಸಂಜನಾಳನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಿಸಿದ ನಂದಿತಾ, “ಮನೇ ಇದು, ಮನೇ ಆಗ್ನ್ಯ
ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನೇನೋ ಆಯ್ದುಲ್ಲ.”

“ಹೌದು ನಂದಿತಾ. ಶರೀರ ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು ನಾನಂದುಕೊಂಡಂತೆ
ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದಂದೆ. ಈಗಲೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬದಲಾವಣೆ
ಅಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಯಾರನೇನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗ್ನು ಇದಾನಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವೇದನ ಬೇಕು ಅಂದ. ಪತ್ರಗಳಿಗೆ
ಸಹಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ.”

“ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಸ್ವೀಹಿತರೊಬ್ಬರು ವರ್ಜಲರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯೋಣ. ಶರೀರ
ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ಚಂದನಾಳ ವಿಚುವೆಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ಭರಿಸುವಂತೆ ದಾವೆ ಹೂಡೋಣ” ನಂದಿತಾ ಸಲಹೆ
ಕೊಟ್ಟಳು.

“ಬೇಡ ನಂದಿತಾ, ಅವನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಿಡಿಗಾಸೂ ನನಗೆ ಬೇಡ. ಅವನಿಂದ ಒಂದು
ಕೂದಲಿನಮ್ಮು ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಂದೆ ನಾನು ಬದುಕಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ನಂದಿತಾ ಸಂಜನಾಳ ಭುಜ ಬ್ರೀಡಳು.

“ನಿನ್ನ ನಿರ್ಧಾರ ಮೇಚ್ಚುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಜೀವನ
ಎದುರಿಸುವುದು ಸಾಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು.”

ಮೇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕೆ ಸಂಜನಾ, “ನಂದಿತಾ ನಾನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇನೂ
ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಚಂದನಾಳಿಗೆ ಶ್ರೀತಿ ಕೊಡುವ ತಂದೆಯಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ...”

ಕೆಲ್ಲಿರಳಿ ನಂದಿತಾ ಸಂಜನಾಳ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡಿದ್ದಳು. ನಂದಿತಾ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾ
ನಿರ್ಧಾರ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಮ.ಸೋ. ಹಾಲಸ್ವಾಮಿ

ಲೇಖಕರು ಭಾರತವಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನವರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವಧ
ತಯಾರಿಕಾ ಘಟಕರ್ಗಳಿಗೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಮಾರು 30ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಸ್ಕತೆಗಳು, 20ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕರ್ತೆಗಳು, 100ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು
ವ್ಯಾಗ್ನಿತೆಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ‘ಕಲಾಸಂಪದ’ ಎಂಬ ಹಿಂದು
ರಂಗತಂಡದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ‘ಮಯೂರ’ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದ ‘ಸುಂದರ್ವನ್ ಖೂಳಿ
ಪಾಲರ್’ ಎಂಬ ಹಾಸ್ಕತೆ ನಾಟಕವಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡು ಹಲವು ಪದಕ್ರಿಂಗಳನ್ನು
ಕಂಡಿದೆ. ‘ಫೆಬ್ರಿತಿ ಪ್ರಕರಣಗಳು’, ‘ಅವರ ಬಿಟ್ಟು ಇವರ ಬಿಟ್ಟು ಅವರ್ತಾರು’, ‘ವನಮಾಲ’
ಎಂಬ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ನೀರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.